

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Služby MARSHAL, s. r. o.**
sídlem Smilovice 40, 739 55
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem,
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6 - Dejvice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 48252/2021 ze dne 11. 6. 2021, o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 48252/2021 ze dne 11. 6. 2021 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6 - Dejvice.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 11. 8. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 48252/2021 ze dne 11. 6. 2021, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Havířova č. j. MMH/49086/2021 ze dne 25. 2. 2021.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným tím, že jako provozovatel motorového Peugeot, RZ X dne 11. 12. 2019 v 20:35 hodin v Havířově-Městě ve dvorové části ulice Hlavní třída za budovou společenského domu Lučina mezi ulicemi Mírová a Nerudova, na vyhrazeném parkovacím místě pro společnost Defendit Security nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když se nezjištěný řidič dopustil jednání vykazujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, tím, že s předmětným vozidlem stál v úseku platnosti svislé dopravní značky IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou E8d vyznačující „Úsek platnosti 2,5 m vpravo“ a dodatkovou tabulkou E13 s textem „Defendit Security Zásahové vozidlo“, čímž porušil § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, tedy porušením § 10 odst. 3 téhož zákona měl spáchat přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobci byla za přestupek uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobce ve své žalobě předně namítal vadu výroku, kdy uvedl, že skutková věta hovoří toliko o jedné minutě (20:35 h), avšak dle ustanovení § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu není přestupkem stání na vyhrazeném parkovišti, jde-li o zastavení a stání, které nepřekročí dobu tří minut a které neohroží ani neomezí ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, popřípadě neomezí řidiče vozidel, pro něž je parkoviště vyhrazeno. Ani jedna z alternativních podmínek není ve výroku reflektována. Žalobce dále namítl, že dopravní značka, kterou měl žalobce porušit, nebyla umístěna v souladu s ustanovením § 77 odst. 5 silničního zákona, kdy nebyla vydána na základě opatření obecné povahy. Není-li značka umístěna legálně, nelze řidiče trestat za její porušení. Žalobce dále namítl, že pro umístění značky deklarující vyhrazené parkovací místo je třeba dle § 25 zákona o pozemních komunikacích rozhodnutí o zvláštním užití komunikace, vydané silničním správním úřadem. Takového rozhodnutí však vydáno

nebylo. Žalobce dále namítl, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla; správní orgán totiž vedl řízení o přestupku proti řidiči, které následně zastavil, ovšem dle názoru žalobce nezákonně. Závěrem žalobce namítl, že správní orgán vymezil nedostatečně místo spáchání přestupku. Místo označené ve spise na fotomapě se nenachází na ul. Hlavní třída, ale jen poblíž této ulice na patrně bezejmenné komunikaci, nenachází se dvorové části, ale v na komunikaci mezi ulicí Mírovou a Nerudovou. K žalobním bodům žalobce připojil nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na síť Internet Nejvyšším správním soudem.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 10. 2021 navrhl zamítnutí žaloby. K první žalobní námitce uvedl, že ze spisu plyne, že je stání žalobcova vozidla po dobu kratší, než 3 minuty je vyloučeno. Pracovník Defend Security volal na linku městské policie ve 20:35a ve 20:40 bylo za stěrač vozidla umístěno upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla. Jednalo se o místo pro tzv. zásahové vozidlo, a s ohledem na jeho charakter je nežádoucí, aby na místě pro něj vyhrazeném parkovalo jiné vozidlo. Dále žalovaný uvedl, že žalobce byl uznán vinným z přestupku podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, který je blanketní normou; dle žalovaného nemusí být rozhodnutí v takovémto případě obsahovat všechny podrobnosti ohledně naplnění skutkové podstaty řidičem, jako v případě, kdy by se jednalo o přestupek samotného řidiče. Pokud se týče námitky nezákonného umístění dopravní značky, jedná se jen o pouhou spekulaci žalobce; řidič je povinen respektovat dopravní značení, nikoli spekulovat nad jeho platností. Stejně tak má žalovaný za pouhou spekulaci námitku absence rozhodnutí o vyhrazení parkovacího místa. Pokud se týče námitky, že nebyla splněna podmínka pro zahájení řízení se žalobcem jakožto provozovatelem vozidla, žalovaný uvedl, že řízení s řidičem vozidla bylo v souladu se zákonem zastaveno, a následně bylo zahájeno řízení se žalobcem dle §125f odst. 1 zákona o silničním provozu. K námitce nesprávného vymezení místa žalovaný uvedl, že místo spáchání přestupku je formulováno dostatečně a určitě. Dvorem se rozumí i prostranství mezi budovami, což odpovídá místu spáchání přestupku. Žalovaný navrhl k důkazu výstup z mapového portálu s označením ulic, z něž by plynula nezaměnitelnost místa spáchání přestupku s jakýmkoli jiným místem.

IV. Posouzení věci soudem

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Městská policie oznámením ze dne 28. 12. 2019 sdělila Magistrátu města Havířova podezření na neznámého pachatele, který se dne 11. 12. 2019 dopustil přestupku tím, že stál na vyhrazeném místě vozidlem Peugeot, r. z. X. Písemností ze dne 15. 1. 2020 byl žalobce jako provozovatel vozidla vyzván k uhrazení určené částky ve výši 300 Kč ve lhůtě splatnosti 15 dnů ode dne doručení výzvy nebo mu byla dána možnost sdělit písemně údaje o totožnosti řidiče vozidla. Výzva byla doručena do datové schránky žalobce dne 15. 1. 2020. Dne 16. 1. 2020 odvolatel sdělil jako řidiče vozidla pana I. Č., nar. X, trvale bytem X. Dále ve sdělení uvedl, že si pro řízení o přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu volí jako zmocněnce společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. Písemností ze dne 3. 2. 2020 byl pan Č. předvolán k podání vysvětlení na 27. 2. 2020. Dne 24. 2. 2020 učinil pan Č. sdělení, ve kterém uvedl, že měl přestupek skutečně spáchat, za což by se chtěl omluvit a nést následky za své činy. Současně se omluvil za nedostavení se ke správnímu orgánu, neboť by si svou výpověď mohl uškodit, z toho důvodu ji odepřel. Písemností ze dne 29. 4. 2020

bylo panu Č. oznámeno zahájení přestupkového řízení a byl předvolán k ústnímu jednání dne 15. 6. 2020, písemnost byla panu Č. doručena dne 5. 5. 2020 oproti podpisu. Usnesením ze dne 29. 4. 2020 správní orgán I. stupně určil žalobci lhůtu 10 pracovních dnů k předložení knihy jízd. Dne 25. 5. 2020 zaslal žalobce datovou schránkou výpis z knihy jízd. Z protokolu o ústním jednání ze dne 15. 6. 2020 vyplývá, že se k němu pan Č., ač řádně předvolán, nedostavil, věc tak byla projednána v jeho nepřítomnosti. Písemností ze dne 23. 6. 2020 byl žalobce vyzván, aby ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne doručení výzvy sdělil, zda disponuje jiným důkazem o tom, zda pan Č. řídil předmětné vozidlo. Na výzvu reagoval odvolatel sdělením, které učinil dne 29. 5. 2020 datovou schránkou, ve kterém uvedl, že jediným důkazem je kniha jízd. Písemností ze dne 30. 6. 2020 byl pan Č. opětovně předvolán k ústnímu jednání na 6. 8. 2020, písemnost byla doručena panu Č. dne 7. 7. 2020, oproti podpisu. Z protokolu o ústním jednání ze dne 6. 8. 2020 vyplývá, že se jej pan Č. nezúčastnil, ač řádně předvolán. Usnesením ze dne 6. 8. 2020, č. j. MMH/105318/2020 správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupku pana Č. dle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Proti usnesení podal pan Č. prostřednictvím zmocněnce P. K. včasné odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím č. j. MSK 120221/2020 ze dne 23. 11. 2020 tak, že podané odvolání zamítl a usnesení potvrdil; uvedl mj. že účastníci zastoupení zmocněnce P. K., který zastupoval i odvolatele, užívají tento postup opakovaně za účelem znemožnění zahájení řízení o přestupku provozovatele ve lhůtě 1 roku. Magistrát města Havířova vydal dne 4. 12. 2020 příkaz o vině žalobce za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jenž byl doručen do datové schránky společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., dne 9. 12. 2020. Dne 17. 12. 2020 podal žalobce prostřednictvím zmocněnce datovou schránkou včasný odpor, bez plné moci. Usnesením ze dne 21. 12. 2020 byla zmocněnci určena lhůta 20 dnů od jeho doručení k doložení plné moci k zastupování žalobce v řízení. Dne 12. 1. 2020 zaslal zmocněnec datovou schránkou kopii plné moci k zastupování žalobce v řízení. Písemností ze dne 23. 1. 2021 byl odvolatel vyrozuměn o provedení dokazování mimo ústní jednání dne 25. 2. 2021 (doručeno do datové schránky zmocněnce dne 25. 1. 2021). Z protokolu o provedení listinných důkazů mimo ústní jednání ze dne 25. 1. 2021 vyplývá, že se úkonu žalobce ani jeho zmocněnec nezúčastnili. Téhož dne zaslal zmocněnec žalobce datovou schránkou žádost o zaslání kopie spisu z důvodu protiepidemických opatření. Žádosti zmocněnce žalobce bylo vyhověno s tím, že lhůta mu byla ponechána taková, jaká byla určena vyrozuměním o provedení dokazování, tedy ke dni 25. 2. 2021 (doručeno do datové schránky zmocněnce odvolatele dne 3. 2. 2021). Žalobce se do uvedené lhůty k podkladům nevyjádřil, správní orgán I. stupně vydal dne 25. 2. 2021 napadené rozhodnutí o vině odvolatele za přestupek dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Dne 18. 3. 2021 bylo uvedené rozhodnutí napadeno blanketním odvoláním žalobce. Usnesením ze dne 22. 3. 2021 byl žalobce vyzván k odstranění nedostatků odvolání, avšak na něj nereagoval. Dne 11. 6. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen

„rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.

8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. Pokud se týče namítané vady výroku napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí, krajský soud předně připomíná, že podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
10. Základním procesem v průběhu řízení je subsumpce zjištěného skutkového stavu pod hypotézu právní normy, která je aplikována. To znamená, že ve výroku rozhodnutí musí nalézt každé ustanovení hypotézy delikt ní normy svůj korelát v popsané skutkové okolnosti. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 Ads 96/2011-118 ze dne 11. 1. 2012, *„je třeba, aby popis skutku uvedený ve výroku obsahoval ty skutkové okolnosti, které jsou právně významné z hlediska naplnění jednotlivých znaků skutkové podstaty správního deliktu, který je předmětem řízení“*. V projednávané věci však správní orgány těmto požadavkům nedostály. Jednou z podmínek odpovědnosti provozovatele za přestupek je podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu to, že porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona. Ve skutkové větě je tak nutno uvést všechny skutečnosti, na základě nichž je možno uzavřít, že předmětné jednání vykazuje znaky přestupku. V projednávané věci však skutková věta neobsahovala údaje potřebné pro závěr, že stání na vyhrazeném místě trvalo déle než tři minuty, resp. neohrozilo ani neomezilo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích či řidiče vozidla, pro něž bylo parkoviště vyhrazeno. Soud neakceptoval poukaz žalovaného na skutkové okolnosti nacházející se na jiných místech v rozhodnutí či spisu. Nedostatečný popis skutku ve výrokové části totiž nelze nahrazovat přihlédnutím k jeho popisu v odůvodnění rozhodnutí či zohledněním obsahu podkladů rozhodnutí založených ve správním spise (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 138/2019-36 ze dne 4. 6. 2021). Pro uvedenou vadu výroku bylo napadené rozhodnutí zrušeno.
11. Pokud se týče námítky ohledně nezákonného umístění dopravní značky, soud poukazuje na to, že existence dopravní značky zpochybněna nebyla. Dopravnímu značení v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku svědčí – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek č. j. 8 As 68/2009-83 ze dne 31. 3. 2010, rozsudek č. j. 4 As 95/2014-40 ze dne 21. 8. 2014, rozsudek č. j. 3 As 81/2017-33 ze dne 31. 7. 2018, či č. j. 6 As 254/2020-32 ze dne 16. 3. 2022, kdy posledně jmenovaný rozsudek je pozdější než žalobcem citovaný – a soudem nedohledaný – domnělý rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 A 72/2017 ze dne 28. 3. 2019). Navíc žalobce o okolnostech vydání opatření obecné povahy o umístění této značky pouze spekuluje a nemá k nim žádné konkrétní poznatky.

12. Totéž platí o další námitce o nevydání povolení příslušného silničního úřadu pro zřízení vyhrazeného parkování.
13. Soud se neztotožnil ani s námitkou, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele. Pokud pokus o zjištění přestupce vyústí v odeprání podání vysvětlení označeného řidiče, jak se stalo v nyní projednávané věci, je to důvod pro zastavení řízení o přestupku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 158/2018-40 ze dne 14. 6. 2019).
14. Pokud se týče námitky nesprávného vymezení místa spáchání přestupku, pak soud předesílá, že otázkou vymezení místa spáchání přestupku (správního deliktu) se správní soudy zabývaly již mnohokrát. Ustálená judikatura dovodila, že ve výroku rozhodnutí o správním deliktu musí být správní delikt vždy specifikován tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným a aby byly řádně vymezeny rozhodné okolnosti z hlediska posouzení překážky litispendence, dodržení zásady *ne bis in idem*, překážky *rei iudicatae*, z hlediska vymezení okruhu dokazování a pro zajištění práva na obhajobu. Výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu proto musí obsahovat popis skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, neboť slouží především k vědomosti pachatele o tom, čeho se měl dopustit a za jaké jednání je sankcionován (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 34/2006-73 ze dne 15. 1. 2008, publ. pod č. 1546/2008 Sb. r. NSS, nebo také rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 56/2007-479 ze dne 30. 12. 2009, č. j. 2 As 111/2015-42 ze dne 11. 11. 2015, či č. j. 3 As 138/2019-36 ze dne 4. 6. 2021). S přihlédnutím ke shora popsané judikatuře není nutné, aby byl skutek ve výroku rozhodnutí v podrobnostech vymezen maximálně možným způsobem. Měřítkem je jeho nezaměnitelnost, a to z hlediska postižení za něj při správním trestání.
15. V nyní projednávané věci soud nemá z popisu místa pochybnosti o tom, že k přestupku došlo z druhé strany budovy (konkrétně společenského domu Lučina) než je strana přiléhající k ulici Hlavní třída, a která byla označena jako „dvorová část“, kdy „dvorem“ se dle Slovníku spisovného jazyka českého rozumí mj. „nekryté uzavřené prostranství u domu“, což odpovídá realitě projednávaného skutku. Byť by bylo možno si představit detailnější popis místa spáchání skutku, stávající popis dostojí požadavkům daným shora citovanou judikaturou. Důkaz výstupem z mapového portálu soud neprováděl ro nadbytečnost.
16. Pokud se týče námitky ohledně zveřejňování osobních údajů žalobce a advokáta, jedná se o věc spadající do kompetence úseku správy Nejvyššího správního soudu.
17. S ohledem na shora uvedené skutečnosti je žaloba důvodná, a proto krajský soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Skutkovou větu výroku upraví tak, aby zahrnovala všechny znaky skutkové podstaty přestupku, jehož se měl dopustit nezjištěný řidič vozidla, jehož provozovatelem je žalobce.

V. Náklady řízení

18. Procesně úspěšnému žalobci vzniklo dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému.

19. Uplatněné náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč, odměna zástupce za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle ust. § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s ust. § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a dva režijní paušály po 300 Kč. To vše navýšeno o 21% DPH. Celková výše náhrady nákladů řízení tedy činí 11 228 Kč.
20. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 1. listopadu 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce